

Perquè no votaré CONCULCACIONS (108)

Jo no votaré pels mateixos motius que no he votat mai, sota la imposició d'un país estranger despòticament imposat. Espanya no és el meu país, el meu país és Catalunya, o dit d'altre manera aquest conglomerat que anomenem com a Països Catalans. Si jo estigués empadronat al nord del Pirineus, tampoc votaria com a francès, ja que de cap manera és el meu país.

Sempre que he manifestat aquesta ideologia, en una majoria de cassos se m'ha rebutjat i he escoltat raons diverses que no comparteixo pas.

Anar a votar és donar legitimitat a la situació actual, que ens considera ciutadans d'uns països que no tant sols no són el meu, sinó que ens odien i ens han aplicat despòticament una història vergonyant per a la nació catalana. Amb aquesta concepció no puc honestament anar a votar cada vegada que aquests ocupants els ve de gust que ho fem, per així ratificar una vegada més una gran mentida com és considerar-me, espanyol, francès o italià.

Darrerament s'ha parlat bastant del vot en blanc o del bot nul. Són opinions respectables, però que no em convencen en absolut ja que reconeixen de facto la legitimitat dels ocupants. Soc plenament conscient que seguir aquesta estratègia és completament il·legal. Com que jo considero il·legal el país que se'm presenta com a meu, la meva resposta és no admetre aquesta il·legalitat, perquè les lleis les fan els homes i fins i tot n'hi ha que consideren legal matar. Una cosa molt diferent és que les legalitats siguin legítimes i fidels al sentit essencial de la vida. Com és que uns jutges consideren legal privar de la vida pel sistema que sigui i uns altres no? Crec que això sol justifica l'error i la estupidesa humana.

Mirem per un moment que passaria si els catalans, majoritàriament, no votéssim en cap d'aquests països que ens mantenen tenallats dins les seves lleis i els seus territoris per imposicions absolutament contràries a la nostra voluntat. És segur que els preocuparia moltíssim l'absència massiva de votants catalans, perquè seria la constatació evident que no admetem pertànyer a aquestes nacions i l'amenaça més contundent que tard o d'hora en resultaríem alliberats, contra els seus dictatorials interessos i que no hi hauria exèrcits ni policies que ens poguessin obligar a participar d'allò que no som ni representa res per nosaltres.

Mentre ens mantinguem obedients i submisos a les seves ordres, estarem completament doblegats a llurs voluntats, que són radicalment oposades a la nostra nacionalitat catalana. Continuaran essent obligatòries les seves llengües a casa nostra, podran venir els seus ciutadans i mostrar-te el menyspreu més insultant cap a la nostra llengua i sobre totes les coses que representin la nostra identitat i el nostre patrimoni. "El orden" que ells han imposat és una consigna per a sotmetre el nostre país, a la que els catalans hem de revoltar-nos tossudament sinó volem desaparèixer d'aquest món, com és la seva intenció.

Què és la independència? És la voluntat d'un poble o nació que és el mateix, a romandre lliurament com a tal i portar a terme la seva vida com a col·lectiu amb identitat pròpia i diferenciada de les altres, per una llengua, una història i un seguit de trets definitoris com a particular interpretació pròpia del misteri de la vida i la mort. És una configuració original, única i que per tant faculta al grup a prendre les seves pròpies decisions de manera unilateral, sempre i quan no transgredeixin el respecte degut al demés col·lectius, que frueixen dels mateixos drets, dels mateixos deures i les mateixes obligacions de convivència.

Aquest és el gran repte pendent dels catalans, el de redibuixar la nostra pròpia nació actual i alliberar-la dels damnatges rebuts de les nacions espanyola, francesa i també italiana. Aquestes nacions s'han imposat per la guerra, la insidia i l'engany per tal d'apropiar-se de tots els nostres drets.

La meua proposta és prou evident, consisteix en no acceptar les condicions establertes pels nostres impostors com a primer acte de insubmissió i protesta contra els ocupants i destructors incansables dels nostres drets. Entre in comptables abusos ens prohibeixen celebrar referèndums i també celebrar votacions d'àmbit català. Amb quins drets neguen la nostra existència?

La raó està plena i únicament de la nostra part i sols ens cal fer-nos-la respectar i estem obligats a portar-ho a terme. Som els catalans els que defensarem la nostra nació i tots els seus valors, ja que ningú més ho farà ni ho pot pretendre.

Tots els vents són favorables a emprendre amb responsabilitat la nostra tasca per reafirmar una Catalunya Lliure, mestressa de si mateixa amb el màxim respecte vers les demés nacions, però sense deixar-nos conculcar cap dels nostres drets nacionals. Ens cal decidir el nostre futur i enfrontar-nos amb qui sigui i fons allà on calgui. La nostra dignitat és viure a peu dret i no agenollats davant l'enemic.

Claudi Romeu, 29 de febrer del 08